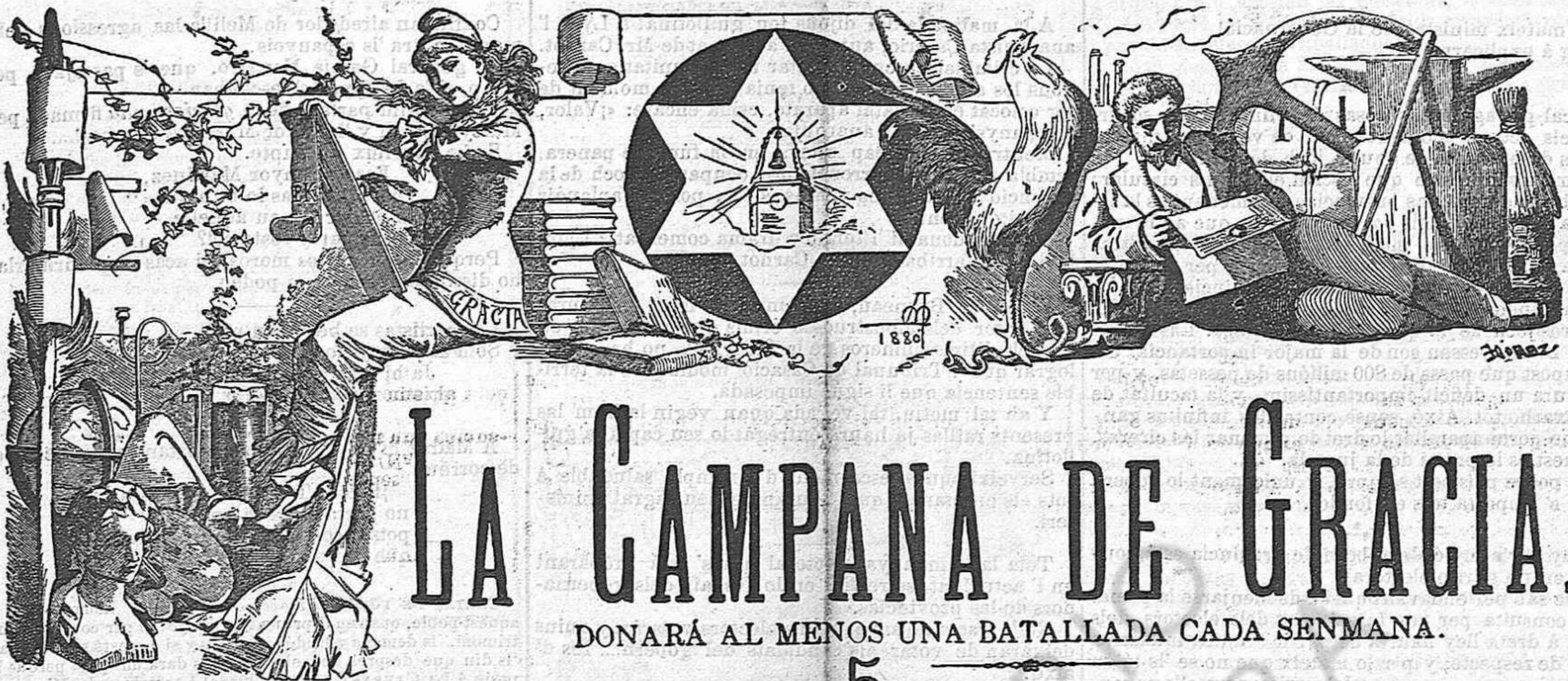

6/38

LA CAMPANA DE GRACIA.

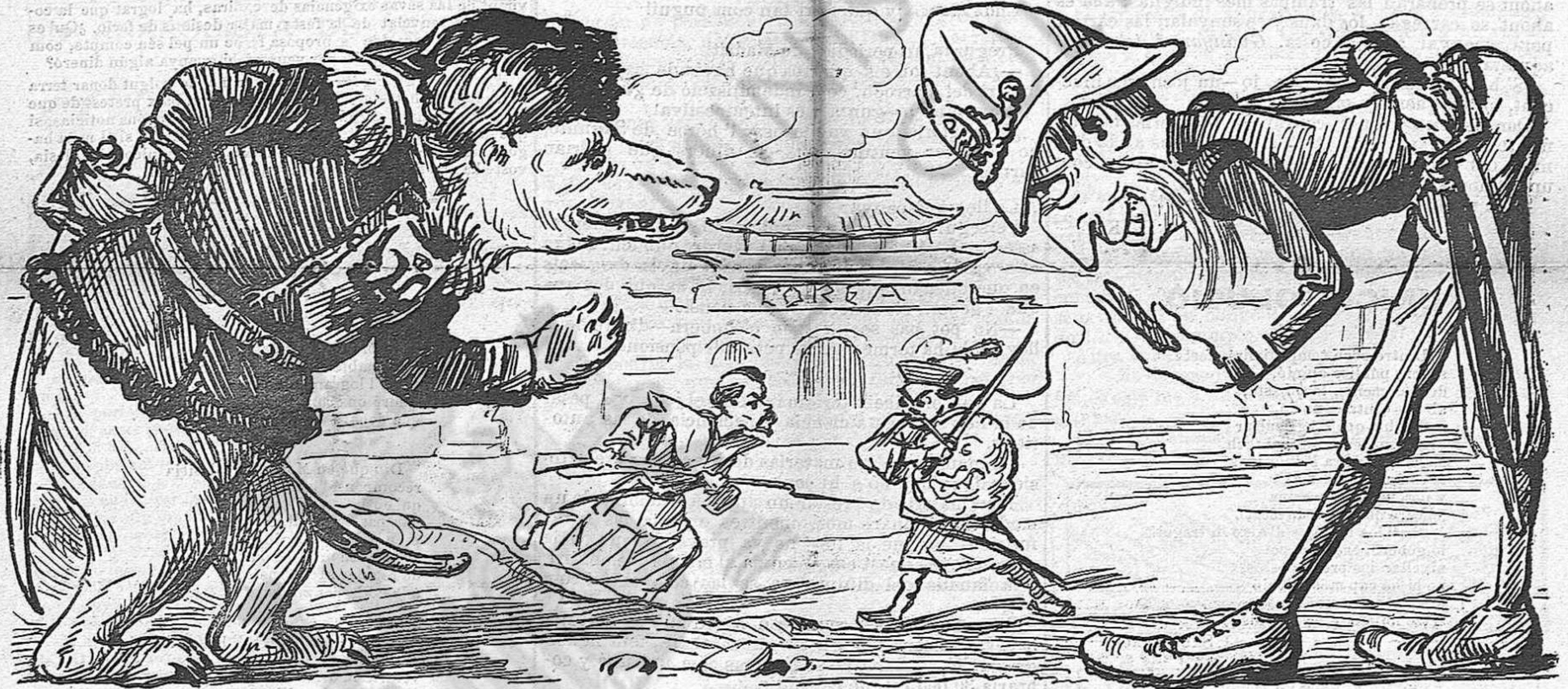
DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.
Números atrassats: 10 céntims

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga.
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre L'ESPANYA pessetas 1'50.
Cuba y Puerto-Rico 2.—Estranger. 2'50

JAPO-XINERÍAS

Prou volen fer d' home bó per dirimir la jugada;

pero no se 'ls coneix poch! que son part interessada!

¡ALTO 'L JOCH!

ENTRES D. Práxedes s' estava banyant a Fitero (Navarra) và comensar a Madrid una campanya contra 'l joch.

Jo crech que l' home del tupé tot remullantse diria:

—¡Vaya unas ilusiones alimenta 'l meu ministre de la Governació! Sembla mentida

que un home com ell, que perrahó de la seva estatura hi ha de veure mes que 'ls altres, haja pogut encasquetarse l' idea de que ha de acabar ab las timbas y 'ls jugadors. ¿Per ventura no vaig dirho clarament en lo Senat fá tres ó quatre mesos? ¿Ha olvidat ja aquell quento tan divertit del poll y 'ls presidaris que vá fer riure tant als avis de la patria? Donchs si ja no se 'n recorda, 'ls fets s' encarregarán de demostrarli que mentres hi haja homes hi haurá jugadors, y que la vida humana no es mes que un joch, y casi

sempre un joch de ventatja... es á dir un joch ab engany.

S' ha de confessar qu' en aquest punt al home del tupé la rahó li sobra.

¿Qu' es ell mateix, sino un punt afortunat qu' en lo tripi-joch de la política guanya sempre totas las partidas y 's queda sempre ab totas las ganancias?

Perque s' ha de tenir en compte que aquí á Espanya no sols se juga ab la ruleta, ab los daus y ab las cartas: aquí 's juga además á partits, á institucions, á ideas, á parlamentarisme, á caciquisme, jochs tots ells qu' en la práctica resultan casi sempre mes repugnants que 'l dels presidaris ab los polls, contat per en Sagasta en un moment de bon humor.

Lo Sr. Aguilera, que ab tant empenyo s' ha prés pel seu compte la persecució del joch, no crech que logri suprimir la Loteria.

Lo seu colega del departament de Hisenda no es fácil que renuncihi sense com vá ni com costa á la profitosa situació de banquer de la gran timba nacional. La Loteria es un joch de atzar qu' entra de plé en las

prescripcions del Códich, y no obstant, mentres los agents de l' autoritat recorreran las timbas y 'ls cassinos en persecució del vici pecaminós, continuaran obertas en totas las ciutats y vilas de la nació las administracions de Loterías, ostentant á la porta las armas nacionals, y no faltaran pels carrers y establiments públichs los corresponents venedors que tintin la codicia dels transeunts ab la típica cantarella:

—¿Qui 'n vol un que demá 's tréu?

Pero aixó encare seria lo de menos.

Es sempre un mal exemple que 'l govern que te 'l deber de perseguir lo joch acabi per monopolisarlo, sense admetre competidors de cap mena, pero, al capde vall, lo joch de la Loteria es voluntari, y ningú obliga á ningú á comprar bitllets.

A mes del tráfeh de la rifa, existeixen á Espanya altres jochs dels quals fins aquells espanyols que no hi prenen cartas ne son victimas; jochs en los quals lo pais es sempre qui pert y 'l govern es sempre qui guanya.

¿Y saben qui es lo banquer de aquesta timba horrible y devoradora?

10 céntims ■ Dissapte 25 d' Agost ■ 10 céntims

Número extraordinari—8 páginas—Text variat—Ilustració de punta

LA CAMPANA DE GRACIA

10 céntims ■ Espanya en remull—Actualitats palpitants—Caricaturas ■ 10 céntims

¡Lo mateix ministre de la Governació!
Vaig a explicar-me.

No cal pas agafar las cosas de lluny. Sense sortir-nos dels actuals moments hem de veure ara mateix tots los desenfrenos de aquest joch de ventatja.

Lo mateix ministre que escriu eloqüents circulars als governadors de las provincias recomenantlos la rigurosa persecució dels garitos, suposo que ab la mateixa ploma y ab la mateixa tinta 'ls escriurá altras circulars recomenantlos que 's preparin per guanyar á tota costa las próximas eleccions provincials.

Aquí tenen un dels aspectes més interessants del asquerós joch de la política monárquica. Las sumas que s'hi atravessan son de la major importancia. Un pressupost que passa de 800 milions de pessetas, y per afejidura un déficit importantíssim, y la facultat de derrotarho tot. Aixó, sense contar las infinitas gangas que porta aparellat lo dret de remenar las cireras.

Aquest es lo premi de la jugada.
Y 'l pobre país pert sempre, y únicament lo govern es qui s'emporta tots els fondos.

Avuy per avuy cada govern de provincia está convertit en un garito electoral.

Ja se sab per endavant qui ha de menjarse la poma. No 's consulta per res la voluntat dels electors, dels quals, á dreta lley hauria de partir l'única iniciativa digna de respecte; y per lo mateix que no se 'ls té en compt er res: a artan del garito; pero ells pagan.

Sols los cacichs, sols los compars se bellugan pel compte que 'ls té 'l joch. Ells son los barateros de la timba.

Y allá ahont sigui que 's presenti un sintoma de digna independencia, en pró de tal ó qual candidat que s'abstingui de buscar ó que no pugui mereixer l'apoyo dels punts y dels banquers oficials, allá es ahont se preparan las trampas més indignas: allá es ahont se carregan los daus y se senyalan las cartas, pera guanyar á tota costa. Guanyar á tota costa aquesta es la consigna.

¿S'ha vist may—pregunto jo—un joch mes indecent, més asquerós y més il·licit?

Donchs contra aquest conjunt de baraterias tan en ús, que están acabant ab la fortuna y fins ab la dignitat del poble espanyol, deuria alsarse aquest com un sol home, exclamant:

—En nom del poble soberá ¡alto 'l joch!

P. K.

UNICA SOLUCIÓ

Dintre poch temps tindrà efecte segons públics opinió, dels elements, la substancia, ab que conta la nació.

Sembla que l'agricultor comensará á rompre 'l foch seguint darrera l'industria, lo comers al per major y per últim la marina (encare que sigui un mort).

Si ab los rals que d'aixó 'n tregui lo govern, encar no pot nivellar los pressupostos, no hi ha cap més solució que pulirse com á xinos setze milions d'espanyols.

J. SALLEUTAG.

Los carlins pensan aprofitar lo que queda d'istiu per dedicar-se á fer per tot arreu una actiua propaganda, en meetings, banquetes, vetilladas, recepcions, etc., etc.

Procediments liberals que de mica en mica están contaminant als homes de la boyna.

No obstant, s'ha de dir la veritat.

Los partits republicans ja fa temps que tenen olvidat aquest medi de despertar al país é interessarlo en la cosa pública.

Los nostres prohoms se refian únicament de que lo seu propi pes...

Mal sistema. La podridura forma un femer, y en los femers sols hi viuhén los cuchs y sols s'hi desarrollan els bolets... ó las boynas.

A la matinada del dijous fou guillotinat á Lyon l'anarquista Caserio, autor del assassinat de Mr. Carnot. Lo criminal procurá afectar una serenitat que, segons los que 'l vejeren, no tenia, y en lo moment de ser colocat en lo fatal aparato, cridá encare: «¡Valor, companys! ¡Visca l'anarquia!»

Mentres lo seu cap queya en la fúnebre panera, sembla que la concurrencia que ocupava 'l lloch de la execució y 'ls balcones vehins s'ha posat á aplaudir estrepitosament.

Aixis ha donat fi 'l terrible drama comensat á Lyon lo dia de l'arribada de M. Carnot.

Lo vicari Bruneau, condemnat á mort pel Jurat com autor dels monstruosos crims que relatarem en un dels últims números de la CAMPANA, no ha pogut lograr que 'l Tribunal de Casació modifiqués la terrible sentència que li sigui imposada.

Y ab tal motiu, tal vegada quan vegin la llum las presents ratllas ja haurá entregat lo seu cap á la guillotina.

Serveixi aquest escarment d'exemple saludable á tots els ensotanats que abusan del seu sagrat ministeri.

Tota la campanya electoral que s'está preparant en l'actualitat, se realisa en lo despaig dels governadors de las provincias.

No 's tracta de saber quins electors votarán y quins deixarán de votar als candidats del govern... res d'aixó.

Avuy la qüestió está circumscria á determinar á quins candidats se 'ls regalará la poma.

En lloch de la gran batalla de l'opinió, la lluyta sorda de las influencias.

Los republicans, en aras de la puresa del sufragi, deuria evitarho, y com siga que no fan res en aquest sentit, ells tallan el bacallá, ells se 'l parteixen y ells se 'l fan ab arros.

Endavant... ¡y que durí tan com pugui!

Pregunta un periódico de Madrid:

—¿Ahont son els quartos que havia de pagarnos l'imperi del Marroch, com indemnissació de guerra?

¡Vaya una pregunta mes intempestiva!

¿Y la gloria que va alcansar l'héroo de Sagunto, no val, per ventura, tots els diners que podrian darnos?

La lley á Espanya.

Perseguint lo joch y cumplint ab lo seu deber, es assassinat á Madrid un guardia d'ordre públich. Deixa una viuda y alguns orfes; y davant de la desgracia en que quedan aquests infelissos, hi ha qui demana que 'l govern els concedeixi una pensió.

—No pot pas ser—respon el govern—dintre de la lley no hi ha termes hábils pera tals pensions.

La lley prohibeix terminament el joch, y á pesar de la lley se juga á ciencia y paciencia de las autoritats.

De man ra qu' en materias de jugar, las prescripciones de la lley no s'hi contan.

Y en materia de prestar un auxili á la familia de un modest funcionari mort mentres exercia las sevas funciones, perque la lley no va preveure que podia presentarse aquest cas, s'envia al mort al cementiri, y la familia del difunt que se las compingui com pugui.

Si en lloch de ser guardia d'ordre públich, durant la seva existencia hagués sigut ministre, fent la desgracia del país, avuy estaria gras com un tuxó y cobraría 30,000 rals de cessantia.

Los dias 21 y 22 del corrent lo valent poble de Tortellá celebrará l'aniversari de la heroyca defensa que 'ls liberals, capitanejats per Estartús y Estebanell, oposaren al atach de los salvatjes hordas carlistas.

Ab tal motiu LA CAMPANA 's complau en lliensar al ayre un dels seus mes alegres tochs de festa.

L'Hospitalet tindrà aviat una mostra tangible del afecte que 'l malograt Arús y Arderfu sentia per aquell poble.

Durant los dias de festa major haurá tingut lloch la colocació de la primera pedra de la Casa consistorial, que s'aixecará ab fondos llegats ab aquest objecte pel inolvidable filántrop catalá.

Dissapte, dia 25 LA CAMPANA publicarà 'l número extraordinari corresponent al mes d'Agost.

Ja que 'l govern, los diputats y todas las personas que poden ferho 's banyan, mentres lo poble s'ha de contentar ab banyarse en subor, dedicarem lo número á aquest tema de rigurosa actualitat: La Espanya en remull.

Es inútil dir que lo mateix en la ilustració que en lo text, lo próxim número doble podrá posarse al costat dels que abtan favorable acullida portem ja publicats.

Continúan alrededor de Melilla las agresions dels moros contra 'ls espanyols.

Al general Garcia Navarro, que 's passejava pel camp, si 's descuyda, l'escaliban.

Y que vajin parlant de la gloriosa pau firmada per Muley-Hassan y 'l senyor Martinez-Campos!...

Se 'm ocorreix un dupte.

Escolti senyor Martinez, ¿no va fer pas lo bunyol al firmar la pau aquella, de firmar-la vosté sol?

Perque lo qu' es los moros, si acás van firmar-la, ho dissimulan tant com poden.

Los carlistas se bellugan molt.

Som al istiu y no es d'extranyar.

Ja hi ha un ditxo que ben clá ho diu: al istiu tot carlista viu.

A Madrid hi ha hagut un important robo de sellos de correus...

¡Psé!... Tal vegada l'hassanya no porta mala intenció: potser son uns robes lladres que 'n volen fer co'lecció...

CARTAS DE FORA.—Miravet d' Ebro.—L'home negre d'aquest poble, quan se li presentan dos joves per contraure matrimoni, 'ls demana vintidós pessetas y si aquests s'exclaman, 'ls diu que després de cobrar «ja 'ls dará una pela perque ho posin á LA CAMPANA.» ¡Pobre home! Los vehins de Miravet ja saben de sobra que LA CAMPANA no fa com ell, que no més pensa en las pelas: aquí sempre estém á punt pera defensar grauitament la rahó y la justicia.

*** Llardecans.—Escolti, capellanets d'aquest poble: ¿qué dirian si algú 'ls enmatlevés uns goigs y 'ls estripés? Dirian qu' es mal fet ¿oy? Donchs també ho es enmatllevar la Esquilla y esquinarla. Y qui sigui confrare...

*** Tordera.—Sembla que l'arcalde d'aquest poble en virtut de las sévas exigencias de cañiras, ha lograt que la comissió del envelat de la festa major desistís de ferlo. ¿Qu' es potser que l'arcalde 's proposa ferne un pel seu compte, com altres cops ha succehit, per veure si hi guanya algún dineró?

*** Ibars d' Urgell.—Lo rector no ha volgut donar terra sagrada á un home mort desgraciadament, baix pretest de que 'l difunt no anava á missa. Apart de que, segons noticias, si que hi anava ¿no es cert, senyor ensotanat, que si 'l mort hagués sigut ben rich y hagués deixat un bon pico á la iglesia, vosté hauria fet los ulls grossos? ¡Vaja, no rigui!...

DIU...

Diu que 'l senyor Don Arseni está tant y tant cremat de la marxa incomprendible que 'l ministeri ha agafat, que sembla que 'l millor dia, si no 'l logran amansir, tindrà una corazonada que donará un qué sentir.

Diu que en Moret, que desitja recompensá 'ls mil afanys qu' en la qüestió arancelaria han passat los alemanys, prepara una martingala ab lo plan preconcebut de regalar sach y peras á la colla del zucrut.

Diu que 'l ministre d'Hisenda, apretat per tots cantons voldria fé un nou empréstit d'una pila de milions; pero á pesar de que 'l home ofereix bon interés, per ara la gent de quartos sembla que li fa 'l pagés.

Diu que en las eleccions próximas de diputats provincials hi ha d'haver tals gatuperis cómic-bufo-electorals, que á horas d'ara al ministeri —no 's pot treballar mes fi— ja hi ha una llista completa dels tipos que han de surti.

Diu que 'ls ministres no gosan aná á las grans poblacions, y s'entretenen fent viatjes per forats, cans y recons, perque encara qu' ells ja tenen bastanta serenitat, los xiulets y las patatas may los han entusiasmats.

Diu que 'ls del Marroch, en compte de pagar ben puntualment la indemnissació de guerra, qu' encara 'ns están debent, tots los quartos que recullen los emplean en comprar...

un bon armament per rebrens
si per cas 'nem á cobrar.

Diu qu'entre la gent de 'n Cánovas
y la qu'en Silvela té
hi ha pactes y componendas
que marxan tant y tant bé,
que las duas patuleyas
abrigan la convicció
de que en un plasso curtíssim
podrán ja llepar turró.

Diu, per últim, que en Sagasta
conventus per endavant
de que fassi lo que fassi
aixó se 'n va al botavant,
ha resolt seguir la ruta
sense guia y sense noit,
vivint solzament al dia
y.... embolica que fa fort.

Jo en tot aixó no m'hi fico,
ni vull duptarho, ni ho crech,
ni hi vaig, ni hi vinch, ni m'hi enred
ni hi anyadeixo ni hi trech.
Al presentá aquí, en resumen,
lo que 's conta, 'l que s' escriu,
lo que 's parla y lo que corra....
no faig més que di 'l que 's diu

C. GUMÀ.

A la major brevetat:
PER QUÈ NO 'S CASAN LAS DONAS

Segona part de *¿Per qué no 's casan los homes?*

PER C. GUMÀ

Ilustrada ab dibuixos de M. MOLINE

Queda oberta pels senyors corresponsals la llista de pedidos.

UN ANARQUISTA DE «ESPRIT»

ha de confessar; la primera aplicació de la llei de repressió anarquista li ha sortit al govern francès un *poquito desigual*. Trenta eran los acusats, y tots han sigut absolts, exceptuant dos ó tres complicats en alguns delictes comuns.

Pero si per aquest cantó lo procés dels trenta no ha donat los resultats que Cassimir Perier devia esperar, ens ha fet coneixe, en cambi, á un anarquista que per la seva xispa especial mereix que 'l presentém als nostres lectors.

Se diu Feneón; estava empleat en lo ministeri de la Guerra y resultava acusat de possehir explosius y de tenir constants relacions ab los anarquistas

—S'assegura—li diu lo president del tribunal—que V. estava íntimament lligat ab lo prussíá Kampfmeyer.

—Resposta de Feneón:
—La íntimitat nostra no podia ser molt gran: jo no sé un mot d'alemany; ell no sab una paraula de francès.... *Conque.... figuris.*

—La portera de casa seva afirma que vosté rebia moltes personas d'aspecte sospitos....

—¡Ah! Sí!... Pintors y poetas.

—No obstant la portera 'ls considera sospitosos.

—Y li sembla al senyor President que son las porteras las que han de judicar la fisonomia de la gent?....

—En fi—diu lo president una mica apurat:—sabém perfectament que vosté 's rodejava de Cohen y de Kampfmeyer.

—Senyor President: no es possible rodejarse de dugas personas; lo menos se 'n necessitan tres.

—Com va ser que va portar los fulminants al ministeri de la Guerra?

—Per no tenirlos a casa.

—Lo que havia d'haber fet era llensarlos pel balcó desseguida. ¿De quina manera va adquirirlos vosté?

—Lo pare, que ja es mort, va trobarlos un dia al carrer y va portarlos a la seva habitació.

—¡Aixó es una novela! ¿Trobar explosius al carrer?

—¡Ay ay! Vosté mateix m'ha dit que jo devia haverlos hi llansat. Ja veu si es possible trobar hi....

—També se li va ocupar un potet ple de mercuri.

—Es veritat.

—Ja sab vosté que 'l mercuri serveix per fer fulminants?

—Si senyor: y barómetros y termómetros.

Cada contestació de Feneón era agullida pél públich ab una estrepitosa rialla y més d'una vegada los mateixos senyors del tribunal perderen sa tradicional serietat.

L'imperturbable anarquista ha sigut absolt.

Verdaderament; podrá ser que aquest home volgués destruir; però ningú li negará que com á constructor de frases y xistes pot posarse al costat de qualsevol escriptor humorista.

Un dentista m'explicava
dinant dalt de Miramar
que si caixals arrancava
era per poder menjar.

E. SUNYÉ y S. LOPEZ.

Sempre qu'estava cremat
deya á son fill don Andréu:
—Fug d'aquí, tu no ets fill meu!.. —
¡Y li deya la vritat!

A LLIMONER.

Un borni qu'entrá á la quinta
digué al seu amich Peret:
—Diu que 'm lliuran per ser tuerto
y á mí 'm sembla que soch dret!

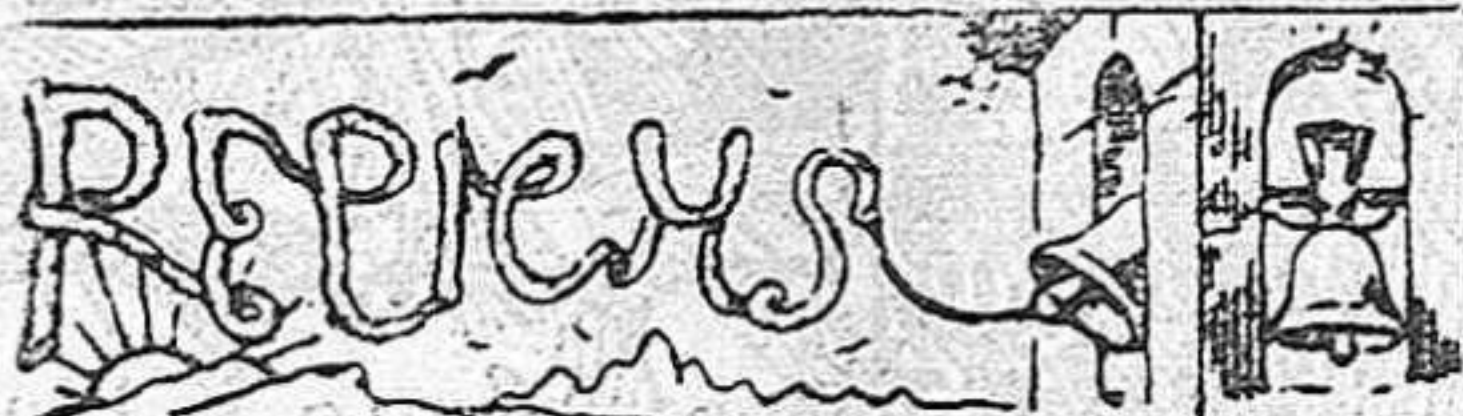
UN DE VILANOVA.

Hasta que aniré ab carruatje
no pararé deya en Mero,
y per cert que ho ha conseguit
puig ara fá de cotxero.

A. REINAUD.

Es tant avaro en Badia
que ni sols dona 'l bon dia.

ROSSENDO PONS.

¡Repieys!
i 's persegueix lo joch com diuhen, la major part dels cassinos politichs de Madrit haurán de plegar.

Son molts y especialment los monárquichs, que viuen exclusivament del joch.

Per aixó, sens dupte, un gran admirador de 'n Sagasta deya:

—Será sempre molt difícil d'extirparlo: 'l joch es un vici constitucional.

Veig en un periódich qu'un escriptor lliure-pensador de Valencia, nomenat Ramon Diaz, s'ha retracat públicament dels seus errors dedicant al efecte una composició versificada al Arquebisbe de aquella diócesis.

Lo primer vers de aqueixa composició, diu aixís:

«¡Oh santa religión, fuente de vida.»

Fuente en castellá vol dir font y vol dir plátera....

Y fuente de vida voldrá dir una plátera plena de algun aliment.

Sempre sol succehir aixís: «por la boca muere el pez.»

¡Viva la química!

A Fransa ha sortit l'inventor de una nova bomba carregada de una sustancia que al explotar produheix efectes comparables ab un terremoto.

¿No podria la mateixa ciencia química inventar una sustancia, que no costés cap diner y servis per alimentar á l'humanitat?

Ab aquesta, que no ab aquella podria resoldres á gust de tothom el problema social.

L'héro de Sagunto que 's troba avuy prenent banys á la provincia de Salamanca, está molt cremat per la vigilancia excessiva que 's está exercint entorn de la seva persona.

L'altre dia á un polissón que 'l seguia, li digué:

—Si no té 'n vás d'aquí depressa, t'vento una garrotada!

Mi buen Arsenio
ya Vd. lo vé:
no 's pot ser héroe
per cap diné.

Una declaració de D. Práxedes:

—Si 'ls liberals tenen formalitat confio estar en lo poder durant tot lo temps legal de las actuals Corts.

Es á dir prop de tres anys més.

¿Pero es possible que continuhin menjant tres anys més sense enfitarse?

Lo comers de Tarifa, á conseqüencia de haverli sigut aumentadas las contribucions ha tancat las portas dels establiments.

Al cap-de-vall, tot lo comers d'Espanya 's veurá obligat á fer una cosa per l'istil.

Per respondre á las pretensions desmesuradas del gobiern, no quedará al últim més remey, que ventarli la porta pels nassos.

¿Saben anualment quina cantitat gastém á Espanya en pólvora en salvas? Mes de quatre milions de rals.

¿Quina manera mes llastimosa de llensar los quartos, haventhi tanta y tan a gent que 's mor de gana!

¿No seria molt mes útil
que 'ls quatre milions aquets
en lloch de tira'ls enlayre
los gastessim en llonguets?

Perque ara s'acostan las eleccions, lo ministre de la Gobernació ha fet públichs varios projectes que té en pro de las classes treballadoras.

Aixó sí, després de las eleccions, los projectes del senyor Aguilera 's quedarán probablement en projecte sobre 'l paper.

*Papeles son papeles
cartas son cartas
propósitos de ministre
¡quinas camándulas!*

Sortint del ball una mamá ab la seva filla, qu' es una xicota de la primera volada, li diu:

—M'ha semblat observar que aquell capitá que ha ballat ab tu tota la nit, estava molt atortolat. ¿Se t'ha declarat ja?

—No, senyora: no més m'ha preguntat si 'l dia que jo 'm casi tu viurás ab mí.

A una que 's casava ab un home lleig y farreny-li deyan las sevas amigas:

—Sembla impossible que t'casis ab un home aixís.

¿Ahont tens el gust, Carmeta?

Y la Carmeta responia:

—Ay, ay, ahont voleu que 'l tingui? Al mateix puesto ahont el tenui vosaltras.

Fragment de una carta de un escriptor escéptich á un cape lá, interessat en la seva conversió:

«Sabrá Mossén Manuel que al últim Deu m'ha tocat el cor. Quan penso ab todas las indignitats que hi escrit contra la Santa Religión y 'ls seus ministres, m'avergoneixo y m'esborrono. Li dich sincerament.»

Al arribar á n' aquest punt, Mossén Manuel, alsa 'ls ulls al cel y suspira. Després de dirigir un vot de gracias al Senyor, s'afansa de nou las ulleras sobre 'l nas y continua:

«Resolt fermement á cambiar de vida, necessito ara més que may dels seus ausilis.»

—Conta ab ells—exclama Mossén Manuel. Y altra vegada fixa 'ls ulls sobre la carta, ab més interés que may.

«Per no sufrir novas tentacions, per apartarme de aquest mon enganyós que tant m'pesa he determinat abressar la santa religión entrant en un convent...»

Aquí Mossén Manuel, ab una mica més té una basca.—¡Quín triunfo per la religión!... Un heretje, com ell... ¡Quí ho havia d'esperar que acabaria 'ls seus dias en un convent... Aixó es altament consolador!... ¡Quín exemple quan se sá piga!

Altra volta 'ls ulls sobre la carta:

«... he determinat entrar en un convent de monjas. Vosté me 'l buscará: procuri sobre tot que siguin guapas...»

Mossén Manuel ja no pogué llegir res més. Va desmayarse.

A LO INSERTAT EN LO ULTIM NUMERO

- 1.ª XARADA.—Ca-ta-ri-na.
- 2.ª ANAGRAMA.—Grau—Grua—Gura.
- 3.ª CONVERSA.—Rafel.
- 4.ª TRENCA-CLOSCAS.—La portera de la fábrica.
- 5.ª ROMBO.—
S E T
S A C A S
C E C I L I A
T A L L S
S I S
A
- 6.ª GEROGÍFICH.—Per desastres á Espanya.

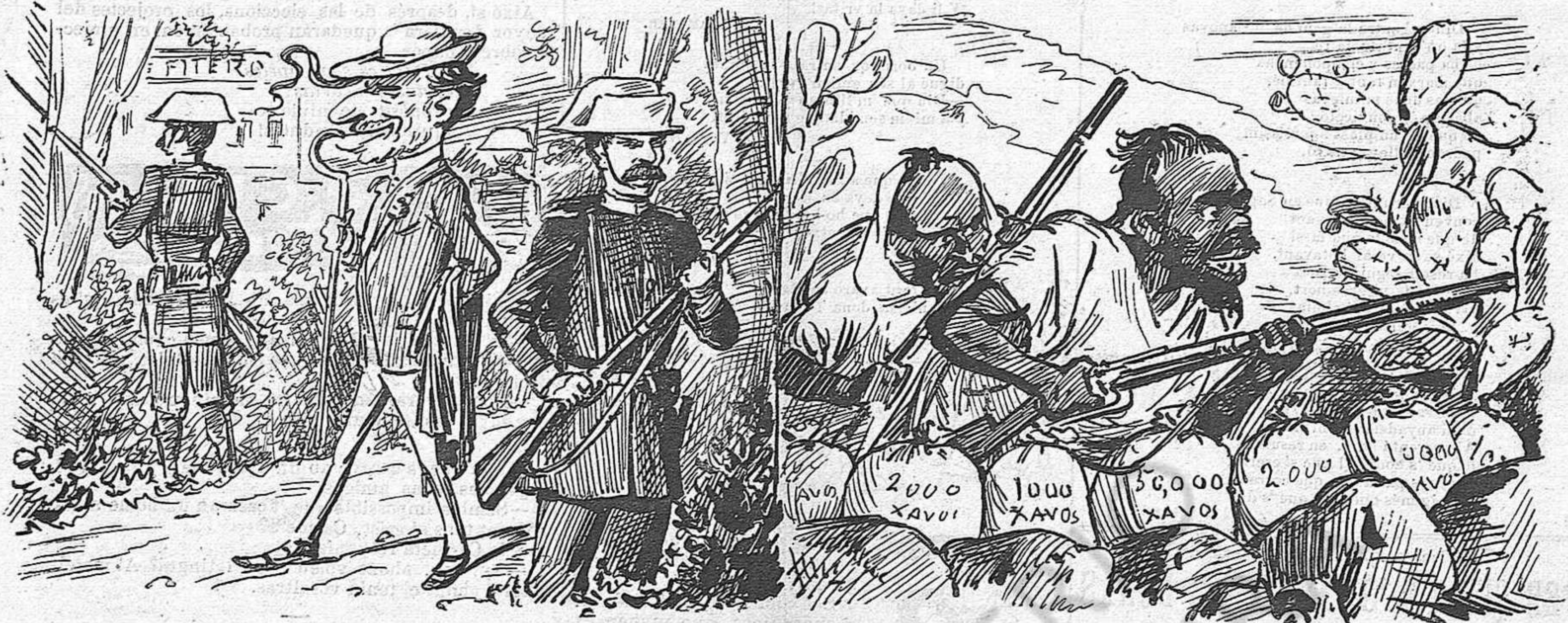
XARADA

A CAL DOCTOR

—A veure que té vosté
—Miris l'hu-invers me fa mal.
¿Qué li sembla D. Total
m'ho curará aixó vosté?

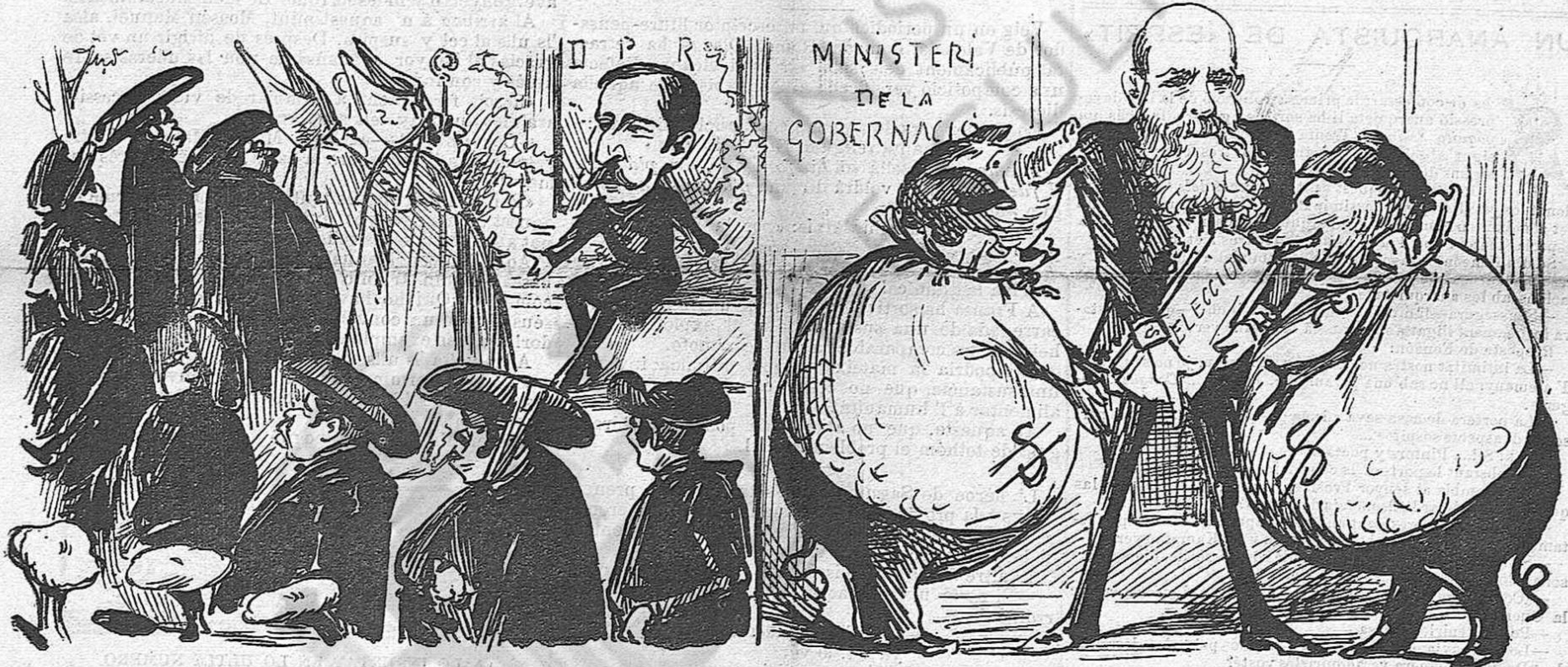

DE TOT Y DE TOT ARREU

Sota cada arbre un civil;
prop de cada porta, tres:
don Práxedes a Fitero
no tenia por de res.

—Arriba, senyor Moret;
si té ganas de cobrar
lo saldo del nostre compte,
no ha de fer mes que passar.

A cal marquès de Serrano
diu que ara tothom hi va
à rebre instruccions i a veure
quin dia s' han de llençar...

—Porqueters de Barcelona;
¿en la próxima elección
votaréu ab mi?—Sens dupte.
—Donchs... us dono la rahó.

Dos-invers si vosté vol
demá hi trébará consol.
P. P. V. y ESQUELLOT.

ANAGRAMA

Vaig comprarne un clarinet
que total molt afinat
y va costarme una tot,
no 'm sab greu, podré passar
dins de la barqueta meva
quan las tot la van gronzant
una estoneta de gresca
sens fer tot als estadans.

EMILIO SUNYÉ.

TERS DE SILABAS

Primera ratlla vertical y horisontal, nom de dona.—Segona:
idem. Tercera: los tocinaires ne tenen

F. BAGUÑA Y S.

ROMBO

Primera ratlla vertical y horisontal, consonant.—Segona:
en los barcos—Tercera: nom de dona.—Quarta: Nom de home.
—Quinta: utensili de manyá—Sexta: nom de dona.—Séptima:
vocal.

TRENCA-CLOSCAS

Lo CAP DE 'N FELIU GRAS

Formar ab aquestas llettras lo titul de una població catalana.
PAU DELS BASTOS.

GEROGLIFICH

A KM BI

SO
rPr
S

DALMAU DE RODA

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Ciudadans S. S., C. Ramon, H. V. y Msurell, R. A. M., Faldille-
tas, E. Rocamora, J. Lloret, Nas gros, Pascual Oller, Borchalias Vare-
la, Emilio Saló, E. Ramon, Inoreg, R. Mo gades, Joan Aloyó, F. Prats
Vila, Joan Campanas, Garcia Cladellas, F. Marcet, Sanch de Cargol,
Pepllo, B. Lleug, D. Aragonés, Samuel Grau, Joanet Cova, J. C. O. y
Maquinista:—Lo qu' envian aquesta semana no fa per casa.

Ciudadans Lluís Viola, Dos baixos y nei ot de Arasa, P. Carreras,
A. Martinet, Ganxets, M. Janó, F. Bagná, M. Victorino, Ermitá del
Tribidabo, P. Llaso, Un arabe, F. M. Gior y Teyo Coix:—Insertarém
alguna cosa de lo que 'ns envian.

Ciudadá N. Bas: Mirarém d' aprofitarlo.—Fco. Abap: Entesos.—A.
del Corral: Va bé.—P. Ximinis: Me sembla inoportú publicarlis. en l'
actual moment.—J. de P. Ferrer: La poesia no 'ns serveix aprofitarém
l' endavinalla.—Autor Duplé: Es fora.—J. F. (Manila): De tot ens ocu-
parém un dia ó altre.—Mantequilla: La intenció es bona; pero la for-
ma...—Q. Artigayre: Está molt bé.—J. Canals: Pere Buldó y Baldo-
mero Clivié: Tan gust en coneixels.—Salvador Bon-via: Alló del fal...
¿qué no ho ven que es de mal gust. La de la pentinadora esta plena de
ripis.—Pepino: Está bé.—Ll. Salvador: Id.—J. C. (Blancs): No 'm sem-
bla convenient parlarne.—A. A.: La semana próxima me 'n ocuparé-
l' assumpto val efectivament la pena.

LOPEZ, editor.—Rambla del Mitj, 20.

A. Lopez Robert, impresor.—Asalto, 63.—BARCELONA.

